

dikwijls overwogen, deze dienst bij de Stoottroepen op te heffen. Ze kwamen echter met zulke goede berichten aandragen dat de Geallieerden er op stonden dat deze dienst zou blijven bestaan.¹

Een deel van die berichten, op eigen initiatief verzameld, was afkomstig uit het bezette deel van Nederland – de Inlichtingendienst van de Stoottroepen zond daar eigen verkenneren naar toe, buiten het Bureau Inlichtingen (Eindhoven) om. Somer maakte daar bezwaar tegen; het enige gevolg was dat de Inlichtingendienst de relaties met BI verbrak en alle binnenkomende berichten rechtstreeks aan de Geallieerden doorgaf. Het was voor de prins en zijn medewerkers vaak haast onbegonnen werk om de Stoottroepen in toom te houden. Ze waren bereid tot een moedige inzet, en dat werd steeds gewaardeerd, maar ze waren óók lastig, snel op hun tenen getrapt en afkerig van een gedisciplineerd samenwerken met anderen.

★

Zoals wij al eerder vermeldden, stelde *Field Marshal* Montgomery niet veel prijs op de Binnenlandse Strijdkrachten; hij had in Frankrijk al last genoeg gehad van de *Forces Françaises de l'Intérieur* (en in België van de groepen van het *Front de l'Indépendance* die in november geweigerd hadden, hun wapens in te leveren) – een dergelijke last wilde hij zich in Nederland besparen. Ook generaal Kruls was verre van ingenomen met het optreden van de BS. Hij legde al begin november '44 zijn bezwaren aan prins Bernhard voor in een als 'zeer geheim' en 'persoonlijk' aangeduide brief. 'Op grond van verschillende, tijdens mijn inspectiereizen door bevrijd Nederland gehouden besprekingen met civiele bestuursambtenaren, militaire commissarissen, leden van de rechterlijke macht en personen uit handel en industrie heb ik', schreef Kruls,

'de indruk verkregen dat houding en optreden van de Binnenlandse Strijdkrachten, althans van delen daarvan, in ruime kring ontstemming verwekken. De klachten welke ik verneem, betreffen het zich bemoeien met aangelegenheden van civiel en militair bestuur, het vorderen zonder dat dringende noodzakelijkheid aanwezig is, niet-militaire houding, het terroriseren der bevolking, misbruik

¹ Getuige Ch. H. J. F. van Houten, *Eng.*, dl. IV c, p. 512.